

Amenințare continuă
cu rachete pagina 13

Aparat revoluționar de respi-
rație subacvatică pagina 20

ISRAEL

ȘTIRI DIN

Nr. 4 - Aprilie 2007

Pesahul și Paștele: o legătură indestructibilă

Pagina 5

בית שלום
BETH-ŞALOM

O PERSPECTIVĂ PANORAMICO-MESIANICĂ DIN IERUSALIM

Primele reviste ale mișcării evreiești mesianice din Israel – retrospectivă istorică (partea 1)

«Dacă cel ce va auzi sunetul trâmbiței nu se va feri și va veni sabia și-l va prinde, sângele lui să cadă asupra capului lui» (Ezec. 33,4)

DR. GERȘON NEREL – PARTEA A 9-A

În toamna anului 1953, a apărut la Haifa prima ediție a revistei *Kol Șofar* – Jurnal Evreiesc Mesianic. Editorul publicației, Moșe Immanuel Ben-Meir (1904-1978), era o personalitate foarte cunoscută în cercurile mesianice din Israel încă din perioada mandatului britanic. În anii '30, Ben-Meir a fost secretar al «Societății creștinilor evrei din Palestina». El a ocupat această funcție și în anii '40, când organizația respectivă și-a schimbat numele în «Alianța ebraică creștină din Palestina și Orientul Apropiat».

La prezentarea revistei *Kol Șofar* (termen care tradus din limba ebraică înseamnă «vocea trâmbiței», n.trad.), cititorii au aflat că această publicație intenționa să creeze legături între puținii evrei, ucenici ai lui Mesia, care trăiau împrăștiați în întreg Israelul, fără a se cunoaște unii pe alții. În vremurile de atunci, mulți credincioși își țineau secretă credința în Ieșua, până acolo că doar Domnul îi cunoștea. Scopul revistei *Kol Șofar* a fost acela de a încuraja mica minoritate a evreilor din țară care credeau în Ieșua și de a pune capăt «rușinoasei

audiență, pe Channel 2. Mai mulți credincioși tineri din moșavul mesianic Yad Hașmona au vorbit despre credința lor. Ulterior, această mărturie a fost prezentată și pe internet, primind multe aprecieri și reacții pozitive.

Moșe Immanuel Ben-Meir a explicat de ce revista publicată de el purta numele *Kol Șofar* (Vocea trâmbiței): «Sunetele scoase de șofar pot fi atât de umilință, cât și de victorie. Prin articolele publicate, revista *Kol Șofar* urmărește să redea toate aceste tonuri. Astfel anumite articole publicate în această revistă vorbesc despre fragilitate, despre perisabilitate, despre partea negativă a existenței noastre, unele sunt neutre, în vreme ce în altele răsună puternic tonul mării biruințe a lui Isus Cristos, mesajul despre Dumnezeu și eliberarea pe care o oferă sau cel despre dragostea și bunătatea Sa. Toate aceste articole trebuie să ne încurajeze să trăim permanent o viață de pocăință, de credință și de biruință prin Mântuitorul nostru iubit.»

Abraham Ben-Șraga, cunoscut și sub numele de Poljak (1900-1968), un redactor al revistei *Kol Șofar*, i-a chemat pe credincioșii din proaspăt întemeiatul stat Israel «să țină sus steagul împăratesc al lui Mesia și să vestească revenirea Sa iminentă în glorie, pe norii cerului. ...

Harul lui Dumnezeu se va întoarce la poporul Său de legământ». Ben-Meir și Poljak au așteptat și au vestit o nouă eră, în care credincioșii israelieni în

Ieșua să se întoarcă ad litteram la punctul profetic central al istoriei omenirii. Pentru realizarea acestei întoarceri era nevoie de vestirea unui mesaj nou (și vechi în același timp), adânc înrădăcinat în Biblia evreiască. În plus, Ben-Meir și Poljak erau de părere că evreii mesianici ar trebui să păstreze calendarul biblic și să respecte Sabatul ca zi de odihnă. Adunările lor trebuiau să aibă loc în ziua de Sabat, pentru că «un evreu care încalcă Sabatul sfânt nu crede de fapt în realitatea existenței lui Dumnezeu». De aici putem trage concluzia că, în urmă cu aproximativ cinci decenii, evreii mesianici din Israel nu încălcau Sabatul, deși existau și mulți credincioși în Ieșua care țineau ziua de odihnă duminică. Astăzi, în Israel, în peste 100 de adunări și grupuri mesianice evreiești, serviciile divine săptămânale încă au loc regulat în ziua de Sabat.

Inițial, revista *Kol Șofar* urma să apară o dată la două luni, dar, din păcate acest lucru nu s-a întâmplat. În scurta sa istorie au fost publicate doar două ediții ale revistei. Abia șapte ani mai târziu a apărut o altă revistă editată de credincioșii evrei în Ieșua, dar despre aceasta vom relata mai multe în numărul următor al acestei publicații. ■

Corn de șofar

existențe în secret». În perioada mandatului britanic, multor credincioși le era încă frică de excluderea din viața socială, poate și ca urmare a persecuției crunte îndurate timp de secole în Diaspora.

Comparând situația acestor «credincioși de tip Nicodim» din primii ani ai statului Israel cu vremurile de astăzi, putem constata că evreii mesianici nu mai consideră că trebuie să trăiască în secret sau să se ascundă în «catacombe». Este posibil ca unii emigranți dintre israelienii care cred în Ieșua să se mai simtă încă marginalizați de societate, dar cei mai mulți evrei mesianici din Israel nu își mai țin astăzi credința în secret, ci realmente se mândresc cu ea. În ziua de astăzi, evreii mesianici vorbesc plini de convingere despre nădejdea și despre credința lor în Ieșua ca Fiu al lui Dumnezeu, ca Domn și Mântuitor personal. Un exemplu elocvent în acest sens este o emisiune TV despre evreii mesianici din Israel, care a fost prezentată în luna februarie a anului 2007, la o oră de maximă